# Pregaria.cat

**Entrada**

## DEL DIARI DE LA MARTA

La conversa que vàrem tenir fa una setmana amb la Mònica em va impactar, però tot plegat em resulta força complicat i, després de pensar-m'ho, crec que el millor és deixar-ho reposar. En canvi, intento mirar amb molta discreció com viu la Mònica.

La seva petita habitació toca paret per paret amb la meva. Ja sé que es desperta de matinada, menys la nit que va a la seva comunitat amb les seves monges. Després d'anar al bany i dutxar-se torna a la cambra i es fa un llarg silenci. Dedueixo que deu meditar. Segurament, perquè el silenci em convida a dormir.

El diumenge passat, d'una forma sobtada, em vaig decidir a anar a missa. Feia molt de temps que no hi anava. No ho vaig comentar a ningú i cap a mig matí, com qui surt a passejar, vaig anar donant voltes pels barris fins que vaig trobar una església. Té forma de rectangle. Faltava encara mitja hora per començar i em vaig asseure a la plaça fins a les 12, l'hora que començava la missa. Sentia molta curiositat i també una certa sensació de ridícul. Què hi faig jo, en un lloc com aquest?

D'entrada: poca gent, dones grans i tres homes, unes noietes i un mossèn que deu passar ja dels vuitanta. Quasi no vaig entendre res. Sentia moltes ganes de marxar. Encara ara no entenc per què no vaig sortir. Mentre la gent anava a cercar el pa, vaig tenir un fort impuls d'anar-hi. Em vaig contenir. I va ser aleshores, asseguda com si fos una turista, que des del més profund de dintre em va venir com un xoc dolç i molt intens que em va fer saltar les llàgrimes. Tan sols escoltava el que deia aquell mossèn mentre els repartia la comunió: "el cos i la sang de Crist".

Avui ho he explicat a la Mònica. M'ha escoltat amb molta atenció. I em diu: "Ets afortunada, Jesús et dona senyals de vida... Ja sé de què va... Per què no vas llegint aquest llibre...? Saps? Cada dia pensaré en tu i pregaré per tu. Posa molta atenció als sentiments més profunds..."

Sí n'estic certa, he començat un canvi. Millor dit, va començar quan escoltava aquelles paraules: "el Cos i la Sang de Crist".

Jesús Renau sj.